

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλον 151, Έτος 15ο, Απρίλιος – Μάιος 2009

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Το ποτάμι που ξεκινά την δυναμική πορεία του με την ορμητική ώθηση των υδάτων της πηγής, δεν έχει πρόθεση πουθενά να σταματήσει να κυλά τα νερά του. Πουθενά να λιμνάσει και να πρασινίσει τα διαυγή του νερά και να τα μεταβάλει σε βάλτο. Μέχρι να χυθεί μέσα στις απέραντες θάλασσες και στους ωκεανούς, για να διαιωνίσει την ύπαρξή του, δεν έχει ανάπαυση η κίνησή του.

Όμως δεν λείπουν και κάποιες ώρες δύσκολες που απειλούν να σταματήσουν την ορμή του και μεγαλύτερα προβλήματα να προξενήσουν στο δρόμο του. Μια τέτοια εικόνα μας δίνουν οι «Πράξεις» (κεφ. στ' 1-7), με τον χαρακτηριστικό γογγυσμό των Ελληνιστών μαθητών, των οποίων παρεθεωρούντο οι χήρες των κατά την καθημερινή διακονία των τραπεζών, και τον τρόπο που αντιμετωπίζεται το πρόβλημα από τους Αποστόλους.

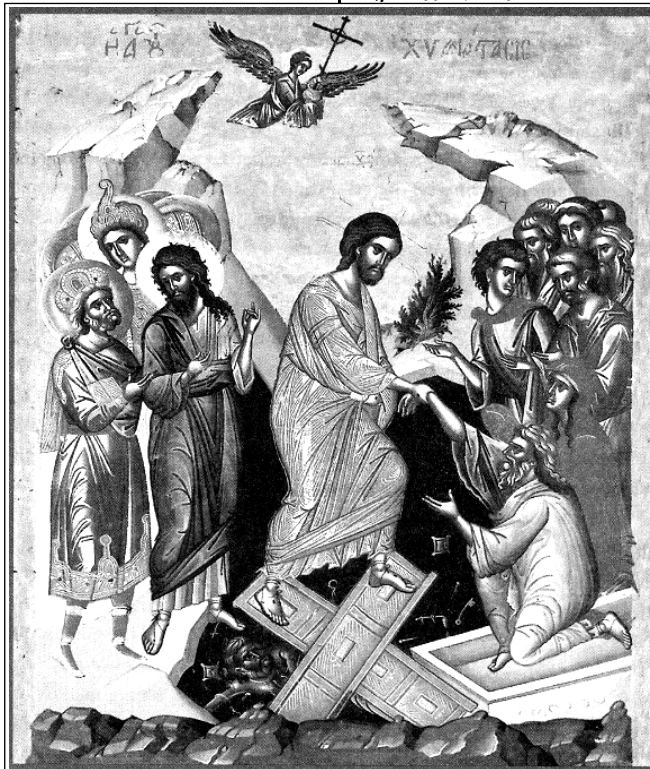
Ασφαλώς, θα άρσε εις τους Αποστόλους ο αυξανόμενος αριθμός των μαθητών, όχι όμως και ο προβληματισμός που ακολούθησε το αυξανόμενο πλήθος και έδωσε τόπο σε συγκεκριμένες αδικίες και σκόπιμες ρατσιστικές παρεκτροπές.

Οι Άγιοι Απόστολοι, τότε, δεν απάλλαξαν τον εαυτό τους από τον προβληματισμό αυτό και την ανάγκη που δημιούργησε στο ποιμνίό τους (η χρεία ταύτη), αλλά εθεώρησαν αυτούς επιφορτισμένους να δώσουν την λύση, μια και το ύδωρ το αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον έχει κάθε τρόπο να ξεφεύγει τα αδιέξοδα και ουδέποτε να παγιδεύεται μέσα σ' αυτά. Δεν πίστευσαν οι τοποθετηθέντες, ως υπεύθυνοι «στο πόδι» του Κυρίου τους,

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Άγιου Γρηγορίου Του Θεολόγου Λόγος με' «εις Τό Πάσχα» (ἀπόσπασμα)

Ἄν εἶσαι Σίμων Κυρηναῖος, σήκωσε τὸ σταυρὸ καὶ ἀκολούθησέ Τον. Ἄν σταυρωθεῖς μαζί Του ὡς ληστής, γνώρισε τὸ Θεὸ σὰν εὐγνώμων δοῦλος. Ἄν κι

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἐκεῖνος λογιάσθηκε με τοὺς ἀνόμους γιὰ χάρη σου καὶ τὴν ἁμαρτία σου, γίνε σὺ ἔννομος γιὰ χάρη Ἐκείνου. Προσκύνησε αὐτὸν ποὺ κρεμάσθηκε στὸ σταυρὸ γιὰ σένα, ἔστω κι ἂν κρέμεσαι κι ἐσύ. Κέρδισε κάτι κι ἀπ' τὴν κακία. Ἀγόρασε τὴ σωτηρία με τὸ θάνατο. Μπές με τὸν Ἰησοῦ στὸν Παράδεισο, ὥστε νὰ μάθεις ἀπὸ τί ἔχεις ξεπέσει. Δές τις ἐκεῖ ὁμορφίες. Ἄσε τὸ ληστὴ ποὺ γογγύζει, νὰ πεθάνει ἔξω μαζί με τὴ βλασφημία του. Κι ἂν εἶσαι Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ζήτησε τὸ σῶμα ἀπ' τὸ σταυρωτὴ. Ἄς γίνε δικό σου αὐτὸ ποὺ καθάρισε τὸν κόσμο. Κι ἂν εἶσαι Νικόδημος, ὁ νυκτερινὸς θεοσεβῆς, ἐνταφίωσε τὸν με μύρα. Κι ἂν εἶσαι κάποια Μαρία, ἢ ἡ ἄλλη Μαρία, ἢ ἡ Σαλώμη, ἢ ἡ

Ἰωάννα, δάκρυσε πρωὶ-πρωὶ. Δές πρώτη τὴν πέτρα σηκωμένη, ἴσως δὲ καὶ τοὺς ἀγγέλους κι αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Ἰησοῦ. Πές κάτι, ἄκουσε τὴ φωνή. Ἄν ἀκούσεις «Μὴ μ' ἀγγίζεις», στάσου μακριά, σεβάσου τὸ Λόγο, ἀλλὰ μὴ λυπηθεῖς. Διότι ξέρει σὲ ποιὸς θὰ φανερωθεῖ πρῶτα. Καθιέρωσε τὴν Ἀνάσταση. Βοήθησε τὴν Εὐα, ποὺ ἔπεσε πρώτη, καὶ πρώτη νὰ χαιρετήσῃ τὸ Χριστὸ καὶ νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ στοὺς μαθητὲς. Γίνε Πέτρος ἢ Ἰωάννης.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

19^η Μαΐου Ἡμέρα Μνήμης ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

Ἡ μνήμη δεν πρέπει να αλάνεται. Και είναι γεγονός ότι η γενοκτονία των Ποντίων για χρόνια πολλά είχε αποσιωπηθεί, όχι τυχαία αλλά ως συνειδητή επιλογή της Ελλαδικής εξουσίας για την εξάλειψη της ιστορικής μνήμης.

Στις 21 Φεβρουαρίου 1994 η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε ομόφωνα την

ανακήρυξη της 19^{ης} Μαΐου ως Ημέρας Μνήμης για τη γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού και βάρβαρο ξεριζωμό ενός ολόκληρου λαού από τις πατρογονικές του εστίες.

Στις 19 Μαΐου συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τη στιγμή που ο Μουσταφά Κεμάλ Πασά, ο οποίος ονομάστηκε Ατατούρκ, δηλ. «Πατέρας των Τούρκων», αποβιβάστηκε στη Σαμουντά του Πόντου, για να οργανώσει τον εθνικιστικό τουρκικό στρατό και να ολοκληρώσει τη Γενοκτονία των Ελλήνων της Μικράς Ασίας που είχαν

αρχίσει οι Νεότουρκοι σύντροφοί του. Ήταν μια προσπάθεια του τουρκικού εθνικισμού για μετατροπή του πολυεθνικού οθωμανικού χώρου σε εθνικό τουρκικό. Μια απόφαση που πάρθηκε το 1908 μετά την άνοδο των Νεότουρκων στην εξουσία. Το σχέδιο της εξόντωσης συνέβαλε και άρχισε να εφαρμόζει η τριανδρία των Νεότουρκων, Ταλαάτ μπέης, Ενβέρ πασάς και Τζεμάλ πασάς, σε συνεργασία με το Γερμανό στρατηγό Λίμαν φον Σάντερς.

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ότι ήταν οι μόνες πνευματικές κορυφές και ότι οι ίδιοι χρωστούσαν ν' αναλαμβάνουν προσωπικά κάθε διακόνημα, που η ανάγκη θα πρόβαλε ως απαραίτητο.

Βέβαιοι όντες, οι ταπεινοί, ότι το πλήθος των πιστευόντων διέθετε και πρόσωπα πλήρη Πνεύματος Αγίου και σοφίας, ζήτησαν από τον νοήμονα λαό δι' εκλογικής διαδικασίας να τα αναδείξει!

Χάρηκε ο λαός που τιμήθηκε από τους Αποστόλους η ανθρώπινή τους δικαιοκρισία και δεν λογαριάστηκε σαν... εκκλησίασμα, αλλά σαν Εκκλησία και εξετέλεσε το εκλογικό καθήκον του με κάθε σοβαρότητα, ώστε και Αυτό το Πνεύμα το Άγιο να υψώσει μέχρι του βαθμού του Πρωτομάρτυρος, πρόσωπο εκ των διακονούντων τας τραπέζας.

Συμπτωματικά ή κάπως τυχαία ο Άγιος Στέφανος ανεδείχθη πλήρης πίστεως και δυνάμεως ποιώντας τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λαώ; (Πραξ. στ' 8). Μήπως θα πρέπει να σκεφτούμε ότι η πνευματική δυναμικότητα του Στεφάνου ήταν αναγκαία για το διακόνημα των τραπέζων και δεν περίσσευε καθόλου σε προσόντα, όπως και των υπολοίπων έξι διακόνων η πνευματικότητα; Με κανένα τρόπο οι Απόστολοι δεν ζήτησαν για την διακονία των «εκκλησιαστικών οικονομικών» να εκλεγούν παρακατιανοί πιστοί. Εάν εμείς βλέπουμε στον λόγο των Αποστόλων: «οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζας» (Πραξ. στ' 2) έκφραση παρακατιανού νοήματος και περιφρόνησης (διακονεῖν τραπέζας), για τους Αποστόλους το διακόνημα αυτό είναι υπηρεσία ειδικής αρμοδιότητας που με την εξέλιξη των εκκλησιαστικών πραγμάτων έμελε να γίνει «Χριστιανική Πολιτεία».

Δηλαδή, έμελε να προσεγγίσει τον άνθρωπο με την άσκηση της κοινωνικής δικαιοσύνης κατανέμοντας σύμφωνα με τις ανάγκες του και το θέλημα του Θεού τα αγαθά της γης.

Ανέπνευσε η ανθρωπότητα και αγαλλίασε η γη, όταν το πρόσωπο του Μεγάλου και Αγίου Κωνσταντίνου έκανε νόμο του αχανούς κράτους του την ανεξιθρησκία, ακολουθώντας σε όλες του τις επιμέρους μορφές το διακόνημα των επτά διακόνων. «'Αλλ' ἡμεῖς μὲν τῶν εἴσω τῆς Ἐκκλησίας, ἐγὼ δὲ τῶν ἐκτός, ὑπὸ Θεοῦ καθεστάμενος, ἐπίσκοπος ἂν εἴην», εἶπε η μετριοφροσύνη του εις τους Επισκόπους της πρώτης εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου! «Σεις εἰστε Εἰσκόποι για τα εντός της Εκκλησίας πράγματα,

ἐγὼ δὲ θα ευχόμενον ἀπὸ Θεοῦ να εἶμαι Εἰσκόπος για τα εκτός». Ἴσως αγνοούσε ότι και αυτός ἀπὸ Θεοῦ ἦταν Εἰσκόπος της Κοινωνικής Δικαιοσύνης της Εκκλησίας, διάδοχος των Επτά Διακόνων και σχετιζόμενος με το Βασιλικό αξίωμα του Κυρίου.

Με το Βασιλικό Αξίωμα του Χριστού σχετίζεται η «Πολιτεία». Ὀντος του Τρισσοῦ Αυτοῦ Αξιώματος: Προφητικόν, Αρχιερατικόν, Βασιλικόν.

Η «Διακονία των Τραπεζών» με τους αιώνες που πέρασαν και με τις διάφορες ιστορικές εξελίξεις που επέδρασαν, άλλοτε εμεγαλούργησε, (Μ. Κωνσταντίνος, Ιουστινιανός, Ηράκλειος κ.α.), εφαρμόζοντας την κατά Θεόν κοινωνική δικαιοσύνη και άλλοτε εξέπεσε ακολουθώντας την «δικαιοσύνη» των συμφερόντων.

Σήμερα η «Διακονία των Τραπεζών» έχει καταποθεί ἀπὸ πολιτικάντηδες που θέλουν και επιζητούν να χωριστούν ἀπὸ την Εκκλησία, της οποίας ἀπ' αρχής υπήρξαν γέννημα. Και τώρα αυτά τα ανιστόρητα εγγόνια της και τρισέγγονά της κάνουν πως δεν την γνωρίζουν, για να εκμεταλλεύονται τους πάντες κατά βούληση και να μην δίνουν λόγο σε κανένα.

Το περιστατικό του γογγυσμού των Ελληνιστῶν μεταμορφώθηκε σε μια κοινωνική επιτυχία διὰ της επιμελούς αντιμετώπισής του ὑπὸ των Αποστόλων, που ενδιαφέρθηκαν για την δίκαιη κατανομή των επίγειων αγαθῶν και δεν επέμειναν μόνο στην προσφορά ουράνιας τροφής, γνωρίζοντας ότι ο άνθρωπος είναι πνευματοσωματικό ον, και ίδρυσαν ιδιαίτερο, γι' αυτό το διακόνημα, εκκλησιαστικό φορέα.

Σήμερα το «διακονεῖν τραπέζας» και τα πολιτικά μας πράγματα τα έχουμε παραχωρήσει οι «ευσεβείς Χριστιανοί» -«καλή τη πίστει» και ανεξέλεγκτα- στους πολιτικούς μας ἄνδρες και γυναίκες, για να μπορούμε εμείς να ασχολούμαστε απερισκεπτοί με τα «πνευματικά». Αξίος ο μισθός μας, όμως μια τέτοια μονόπλευρη συμπεριφορά ταιριάζει μάλλον σε μονοφυσίτες.

Ο ποταμός της Ορθοδοξίας κυλάει ήσυχα τα νερά του έχοντας πάρει ἀπὸ τον λόγο του Χριστοῦ ένα απλούστατο παράδειγμα για τον τρόπο που μετατρέπεται «σε νίκος η κρίση». Τον κάθε προβληματισμό μπορεί να μεταβάλλει σε θριαμβευτική διέξοδο η Πνευματική ηγεσία, εάν διατηρεί συμπεριφορά ὅμοια μ' αυτήν των Αποστόλων, των αξίων μαθητῶν του Χριστοῦ, που μετέτρεψαν την κρυάδα του γογγυσμοῦ σε τάξη, δικαιοσύνη και αγαλλίαση, κατά το ανατρεπτικό παράδειγμα του Κυρίου των που μετέτρεψε σε νίκη το θάνατο του Σταυροῦ με την Μεγαλειώδη Του Ανάσταση.

Γ. Σ. Γκεζερλής

Ἰστορίας Του Θεολόγου Λόγος με' «εἰς τὸ Πάσχα»

(Συνέχεια ἀπὸ τη σελ. 1)

Σπεῦσε στὸν τάφο, τρέχοντας μαζί ἢ προπορευόμενος, συναγωνιζόμενος τὸν καλὸ συναγωνισμό. Κι ἂν σὲ προλάβει στὴν ταχύτητα, νίκησε με τὸ ζῆλο σου, ὄχι παρασκύβοντας στὸ μνημεῖο, ἀλλὰ μπαίνοντας μέσα. Κι ἂν σὰν Θωμᾶς χωρισθεῖς ἀπ' τοὺς συγκεντρωμένους μαθητές, στοὺς ὁποίους ἐμφανίζεται ὁ Χριστός, ὅταν τὸν δεῖς, μὴ ἀπιστήσεις. Κι ἂν ἀπιστήσεις, πίστεψε σ' αὐτοὺς ποὺ στὸ λένε. Κι ἂν οὔτε καὶ σ' αὐτοὺς πιστέψεις, δεῖξε ἐμπιστοσύνη στὰ σημάδια τῶν καρφίῶν. Ἄν κατεβαίνει στὸν Ἄδη, κατέβα μαζί Του. Γνώρισε καὶ τὰ ἐκεῖ μυστήρια τοῦ Χριστοῦ, ποῖο εἶναι τὸ σχέδιο τῆς διπλῆς καταβάσεως, ποῖος εἶναι ὁ λόγος της: ἀπλῶς σῶζει τοὺς πάντες με τὴν ἐμφάνισή Του ἢ κι ἐκεῖ ἄκόμα αὐτοὺς ποὺ τὸν πιστεύουν;

[...] Τώρα δὲ εἴμαστε ἀναγκασμένοι ν' ἀνακεφαλαιώσουμε τὸ λόγο ὡς ἐξῆς: Δημιουργηθήκαμε, γιὰ νὰ εὐεργετηθοῦμε. Εὐεργετηθήκαμε, ἐπειδὴ δημιουργηθήκαμε. Μᾶς δόθηκε ὁ Παράδεισος, γιὰ νὰ εὐτυχήσουμε. Λάβαμε ἐντολή, γιὰ νὰ εὐδοκιμήσουμε με τὴ διαφύλαξή της, ὄχι γιατί ὁ Θεὸς ἀγνοοῦσε αὐτὸ ποὺ θὰ γινόταν, ἀλλὰ γιατί νομοθετοῦσε τὸ αὐτεξούσιο. Ἀπατηθήκαμε, γιατί μᾶς φθόνησαν. Ξεπέσαμε, γιατί παραβήκαμε τὴν ἐντολή. Εἴμαστε ἀναγκασμένοι σὲ νηστεία, γιατί δὲ νηστεύσαμε, καθὼς ἐξουσιασθήκαμε ἀπ' τὸ δένδρο τῆς γνώσης. Γιατί ἦταν παλιὰ ἡ ἐντολή καὶ σύγχρονη με μᾶς, σὰν κάποια διαπαιδαγώγηση τῆς ψυχῆς καὶ σωφρονισμὸ ἀπ' τὶς ἀπολαύσεις. Τὴν ἐλάβουμε εὐλογη, γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε με τὴν τηρησή της αὐτὸ ποὺ χάσαμε με τὴ μὴ διαφύλαξή της. Χρειαστήκαμε Θεὸ ποὺ σαρκώθηκε καὶ πέθανε, γιὰ νὰ ζήσουμε. Νεκρωθήκαμε μαζί Του, γιὰ νὰ καθαρισθοῦμε. Ἀναστηθήκαμε μαζί Του, ἐπειδὴ μαζί Του καὶ νεκρωθήκαμε. Συνδοξαστήκαμε, ἐπειδὴ συναναστηθήκαμε.

Εἶναι πολλὰ μὲν λοιπὸν τὰ θαύματα τῆς τότε ἐποχῆς: Θεὸς ποὺ σταυρώνεται, ἡλιος ποὺ σκοτίζεται καὶ πάλι ἀνατέλλει (γιατί ἔπρεπε καὶ τὰ κτίσματα νὰ συμπάσχουν με τὸν Κτίστη). Καταπέτασμα ποὺ σχίζεται, αἷμα καὶ νερὸ ποὺ χύνεται ἀπ' τὴν

(Συνέχεια στη σελ 4)

19^η Μαΐου Ημέρα Μνήμης ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Το κράτος των Νεότουρκων μεθοδευμένα εξετέλεσε σε δυο φάσεις (1914-1918 και 1919-1923) το σχέδιο «λευκός θάνατος» για τους Έλληνες του Πόντου. Εκτοπίσεις, εξορίες, λεηλασίες, βιασμοί, απαγχονισμοί ύστερα από συνοπτικές δίκες. Ο Κεμάλ διέταξε την επανασυγκρότηση των περιφερειών «Δικαστηρίων Ανεξαρτησίας» που αποτελούνταν από στρατιωτικούς και πολίτες Τούρκους, σαν δικαστές, που στην ουσία ήσαν τυφλά κατευθυνόμενα όργανα της Άγκυρας με σκοπό την εξόντωση του χριστιανικού πληθυσμού. Μετέτρεψαν τη θρησκεία σε κριτήριο εξόντωσης των Ελλήνων στο στρατό, τη θητεία στον οποίο κατέστησαν υποχρεωτική. Αποτέλεσμα: πολλοί νέοι να οδηγούνται στην αυτοεξορία, για να μην καταταγούν και οι λοιποί να υπηρετούν χωρίς όπλο στα λεγόμενα «Τάγματα Εργασίας» (Αμελέ Ταμπουρού), που στην πραγματικότητα ήταν τάγματα θανάτου, αφού δεν επέστρεφε κανείς ζωντανός. Τους οδήγησαν στο εσωτερικό και τους έβαλαν σε καταναγκαστικά έργα. Στα διαβόητα εργατικά τάγματα έχασαν τη ζωή τους περίπου το 80% των Ελλήνων, που κατετάγησαν στον τουρκικό στρατό. Από το 1914 έως το 1918 εξοντώθηκαν 257.019 Έλληνες της περιοχής του Πόντου.

Οι συνθήκες ήταν άθλιες, αρκετοί λιποτάκτησαν και βγήκαν αντάρτες. Για όσους λιποτάκτησαν οι τουρκικές αρχές πήραν σκληρά μέτρα ενάντια στους συγγενείς τους. Με το πρόσχημα της καταδίωξης των ανταρτών άρχισαν άγριες σφαγές και μετακινήσεις πληθυσμών. Την γενοκτονία μαρτυρούν πληθώρα επισήμων εγγράφων. Η γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού είναι μέρος του Μικρασιατικού ολοκαυτώματος.

Σημαντικό ρόλο στην πρακτική εφαρμογή του εθνικισμού των Νεότουρκων διαδραμάτισαν και οι ξένοι επενδυτές. Οι Νεότουρκοι με τις ευλογίες των Γερμανών οργανωτών άρχισαν να εφαρμόζουν το σύστημα της άγριας εξόντωσης όχι μόνο των αιχμαλώτων αλλά και των αμάχων, για «στρατιωτικούς λόγους», που κατέληξε σε πραγματική εξόντωση. Οι Νεότουρκοι απέβλεπαν στον αφανισμό όλων των χριστιανικών εθνοτήτων και στην τουρκοποίηση των μουσουλμάνων. «Οι Νεότουρκοι αποκάλυψαν το μεγαλεπήβολο σχέδιό τους, την εξόντωση δηλ. όλων των ιθαγενών χριστιανών της Μικράς Ασίας. Ποτέ, σε καμιά περίοδο της ιστορίας, κανένα πιο διαβολικό σχέδιο δεν είχε στείλει σε τη φαντασία του ανθρώπου. Η

«ερυθρά» σφαγή ολοκληρώθηκε από ένα σύστημα που λέγεται «λευκή» σφαγή. Πρόκειται για την αργή εξόντωση από την κακομεταχείριση, τις εκτοπίσεις, το κρύο, την παρατεταμένη στέρση νερού και τροφής, τον αποκλεισμό σε μπουντρούμια, τόσο μικρά, που να μη χωράς όρθιος. Ο φανατισμός και η κτηνωδία του Ενβέρ, η πιο ψυχρή μα κυνική φαντασία του Ταλαάτ αγαλλίασαν μ' αυτή την τρομερή επιπόνηση. Μπορούσαν να ισχυρισθούν πως τις εκτοπίσεις τις απαιτούσαν οι στρατιωτικές ανάγκες και πως τα χέρια τους δεν είχαν λερωθεί με αίμα, γιατί οι χριστιανοί πέθαιναν μόνοι τους στο δρόμο, όπως έγραφε ο Φ. Σαρτιό (F. Sartiaux).

Εκτός από τους διωγμούς, τις εκτοπίσεις, τις αγχόνες και την ισοπέδωση των Ελληνικών χωριών, το διάστημα αυτό έγιναν σ' όλη την περιοχή του Πόντου ευρείας εκτάσεως προσαρμογές εξισλαμισμού. Έτσι εξισλαμίστηκαν με τη βία ελληνίδες, οι οποίες στη συνέχεια κατέληξαν σε τουρκικά χαρέμια. Στην περιοχή της Βαζελώνος «26 γυναίκες και νεάνιδες ίνα αποφύγωσιν την ατίμωσιν έρριψαν εαυτάς εις τινα ποταμόν και επνίγησαν».

Και σε τηλεγράφημα (25-7-1920) της Επιτροπείας Ποντίων προς τον Ελευθέριο Βενιζέλο αναφέρεται: «Πανταχόθεν του Πόντου αγγέλλονται σφαγαί προκρίτων, ατιμώσεις Ελληνίδων, ληστεία και διαπραγαί ελληνικών περιουσιών παρά τουρκικών ορδών και τουρκικών αρχών... Εάν κατάστασις αυτή συνεχισθή Ελληνισμός Πόντου εξαφανισθήσεται πριν η διπλωματία προλάβη ασχοληθεί περί αυτού...»

Ο ακριβής αριθμός των θυμάτων της Ποντιακής γενοκτονίας υπολογίζεται σε 353.000 Ελληνοπόντιους. Η ιστορική έρευνα έχει φέρει στο φως της δημοσιότητας αναρίθμητα έγγραφα που στοιχειοθετούν και τεκμηριώνουν το τεράστιο έγκλημα της γενοκτονίας. Το Δ' Παγκόσμιο Συνέδριο του Ποντιακού ελληνισμού (1997) αποφάσισε την προώθηση της διεθνούς αναγνώρισης της Γενοκτονίας. Ενώ διακομματική αντιπροσωπεία της Ελληνικής Βουλής επισκέφθηκε τον ΟΗΕ (Ιούνιος 1998) και υπέβαλε υπόμνημα για τη Γενοκτονία των Ποντίων. Για την επίσημη Τουρκία, το θέμα της Γενοκτονίας των Ποντίων αποτελεί εφεύρημα του Ελληνικού Κράτους για να αμφισβητηθεί η ακεραιότητά της! Οι Πόντιοι όμως θυμούνται. Οι μνήμες στέκουν πύρινες στο μυαλό τους. Ο Ελληνισμός οφείλει να τρέξει και να ξαναγράψει την ιστορία και να εισαχθεί στα βιβλία της Μέσης Εκπαίδευσης και όχι να αποσιωπηθεί η ιστορική της μνήμη, που είναι η ταυτότητά της.

Νίκος Ι. Κωστάρας

Πάλι ίδια ιστορία μας πλασάρει η μασονία.

Τα χοιρινά ζηλέψανε
την δόξα των πτηνών
κι ανέλαβε η μούρη τους
έργον πολεμικών.

Στρατηγικό κι ευφάνταστο
ήταν το σχέδιό τους
ξεκίνησαν το κίνημα
στον τόπο το δικό τους.

Όπου δεν βρίσκει έδαφος
ποτέ η ησυχία
και με μια μόνο ντουφεκιά
αρχίζει τραγωδία.

Φορέσαν τα σομπρέρο τους
πήραν τ' άρματά τους
με γρυλισμούς ξεσήκωσαν
την περιφέρειά τους.

Κι αρχίσαν τα μηνύματα
τα τηλεοπτικά
για τραυματίες και νεκρούς
κι όλα τα σχετικά.

Για μολυσμούς και θάνατους
και τα μπλεξίματά τους
για φόβους και γι' απόγνωση
και τα επακόλουθά τους.

Βαδίζαν οι περαστικοί
στους δρόμους με μουτσούνες
με μάσκες αντιμικροβιακές
θύλες και φουρτούνες.

Ο πανικός κρυβότανε
πίσω από γκριμάτσες
που μοιάζαν με χαμόγελα
στις φοβισμένες φάτσες.

Όμως τα μασκαρέματα
δεν κράτησαν πολύ
για δεν μας ήταν άγνωστο
ετούτο το βιολί.

Μας είχε γίνει βαρετό
με τα κοποπουλάκια
τα 'βραμε με τα χοιρινά
τα κάναμε πλακάκια.

ο Παράλογος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε Σάββατο 8.00 – 9.00 μ.μ.,
πραγματοποιούνται οι ομιλίες της
ομάδος, που εκδίδει το φυλλάδιο «ο
Άγιος Ελευθέριος», στο Νεανικό Κέντρο
του Ι. Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου Πεύκης.

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας
αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην
ιστοσελίδα www.pigizois.gr

Μια εικόνα χίλιες λέξεις και χίλιες λέξεις μια εικόνα

Η εικόνα αυτή που επιχειρούμε να προβάλλουμε δεν είναι άγνωστη σε κανένα, όσο και αν είναι λίγες οι εμπειρίες της ζωής του. Δεν θα υπάρχει κανείς που να μην έχει ιδεί σε ντοκιμαντέρ ή στην πραγματικότητα τους αδιάλειπτους καταγισμούς πυρός του πυροβολικού σε νυκτερινές ώρες, όπου η κόλαση του πολέμου εκδηλώνεται με όλη της την φρίκη και ο άπληστος θάνατος με δίψα και λαχτάρα μετράει τα κέρδη του...

Σε τέτοιες τρομακτικές και ανελέητες επιθέσεις, θα περίμενε κανείς ο αντίπαλος να έχει ισοπεδωθεί και να έχει σηκώσει ψηλά τα χέρια, αν δεν έχει εξαφανισθεί από την επιφάνεια της γης.

Και όμως δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Πάντα στις πολεμικές συρράξεις υπάρχουν οι επιζώντες και αντιστεκόμενοι, όπως οι εμπειρίες συνήθως βεβαιώνουν, που χάρις στην φυσική ή κατ' ανάγκη ψυχραιμία τους συνεχίζουν τον αγώνα εκτιμώντας απώλειες και δυνατότητες αντιδράσεων.

Αλληγορική η εικόνα και προβάλλεται για να εκφράσει το τι συμβαίνει σήμερα στη χώρα μας, που πανταχόθεν βάλλεται με βλήματα καταστροφικά, έξωθεν και έσωθεν, χωρίς όμως να είναι **συνειδητά στρατευμένη** σαν τον πολεμιστή στρατιώτη που αντιμετωπίζει μπρος γκρεμό και πίσω ρέμα... θάνατο απ' τον εχθρό, θάνατο απ' το στρατοδικείο, σε περιπτώσεις που θα κάνει πίσω!

Και εκδηλώνεται η κατάσταση αυτή εν ώρα εμφανούς εξοντωτικού **ηθικού** πολέμου, υπό το προπέτασμα όχι καπνού αλλά πολιτισμικής ευγένειας και καθωσπρεπικής αχλύος, που δημιουργούν πνευματικές αγκυλώσεις στους ηττοπαθείς ηγέτες μας και σε μας, τον αφιονισμένο απ' τον καταναλωτισμό λαό.

Αντί να μας αφυπνίσουν τα συνεχώς «εκρηγνύμενα βλήματα», αντιθέτως αυξάνουν την αναλγησία, την σύγχυσή μας, κι αν θέλουμε κάποιος κάπως ν' αντιδράσουμε έχουμε χάσει το μίτο της Αριάδνης και κινδυνεύουμε να χαθούμε στον λαβύρινθο που κρύβεται ο Μινώταυρος.

Σήμερα: οι φτωχοί φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι με το θαυματουργικό φαινόμενο της οικονομικής κρίσης! Άλλοτε, λίγο πιο πριν, οι νόμοι με κάποια σεμνότητα επέτρεπαν στους εργοδότες να πετούν στο δρόμο τους υπαλλήλους τους και ν' ανοίγουν επιχειρήσεις σε γειτονικές χώρες με φτηνότερα μεροκάματα! Τώρα, είναι γενικευμένο και «ευλογημένο» το φαινόμενο των αθρόων απολύσεων

Ἄϊου Γρηγορίου Του Θεολόγου λόγος με' εἰς τὸ Πάσχα»

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

πλευρὰ (τὸ μὲν αἶμα, γιατί ἦταν ἄνθρωπος, τὸ δὲ νερὸ γιατί ἦταν πᾶνω ἀπ' τὸν ἄνθρωπο). Γῆ, πὺ σείεται, πέτρες πὺ σχίζονται γιὰ χάρη τῆς πέτρας (πὺ εἶναι ὁ Χριστός), νεκροὶ πὺ ἀνασταίνονται, ὡς ἐπιβεβαίωση τῆς τελευταίας καὶ κοινῆς ἀναστάσεως. Τὰ σημεῖα δὲ στὸν τάφο, τὰ μετὰ τὸν τάφο, ποῖος θὰ μπορούσε ἐπάξια νὰ τὰ ὑμνήσει; Τίποτε ἄλλωστε δὲν ὑπάρχει σὰν τὸ θαῦμα τῆς σωτηρίας μου: λίγες σταγόνες αἵματος ἀναπλάθουν τὸν κόσμον ὅλο καὶ γίνονται σὰν χυμὸς γάλακτος γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πὺ συνδέουν καὶ συνάγουν ἐμᾶς σὲ μία ἐνότητα.

Ἄλλ' ὡ Πάσχα, τὸ μέγα καὶ ἱερό, πὺ καθαρίζεις τὸν κόσμον ὅλο! Γιατὶ θὰ σοῦ μιλήσω σὰν κάτι ἔμψυχο. Ὡ Λόγε Θεοῦ καὶ φῶς καὶ ζωὴ καὶ σοφία καὶ δύναμη! Γιατὶ χαίρομαι μ' ὅλα σου τὰ ὀνόματα! Ὡ γέννημα κι ὄρμη καὶ σφραγίδα τοῦ μεγάλου νοῦ! Ὡ Λόγε πὺ νοεῖσαι κι ἄνθρωπε πὺ φαίνεσαι, ὁ ὁποῖος φέρεις τὰ πάντα προσδεδεμένα στὸ λόγο τῆς δυνάμεώς σου! Τώρα μὲν ἄς δεχθεῖς τὸ λόγο αὐτό, ὄχι ὡς ἀπαρχή, ἀλλ' ὡς συ-

που θα το καλύψουν τα ξεφωνητά και σπαστικά κουνήματα της μαγευτικής Γιουροβίσιον...

Τα διάφορα επισυμβαίνοντα στη χώρα μας οικονομικά σκάνδαλα, που λανσάρουν με τις χαριέστατες κινήσεις των τα «μανεκέ» δημοσίων οίκων μόδας, εισέρχονται υπό τον ήχο χειροκροτημάτων και απέρχονται με την ίδια χάρη και άνεση, αλύγιστα και ανέκφραστα!

Η εκτίμηση των γειτόνων μας από Βορά και Νότο, Ανατολή και Δύση γι την συνδρομή και συμπαράσταση στις ανάγκες τους και για την υποχωρητικότητα μας, ὅλο και τους κάνει επιθετικότερους και πλουσιότερους σε αισθήματα ευγνωμοσύνης!

Ανοιχτές και ὅλες οι πόρτες της χώρας μας, οι ἀπὸ ξηρὰς καὶ θαλάσσης, γιὰ νὰ ἀπορροφήσουμε τὴν παγκόσμια δυστυχία, μὴ καὶ εἴμαστε φιλότιμος καὶ πονετικός λαός, καθὼς λέγουν οἱ Ἡγέτες μας!

Αυτοὶ θα πονέσουν γιὰ ψήφους σὲ λίγο! Ἄν εἶχαμε τὸ θάρρος καὶ τὴν σωφροσύνη νὰ μετακινήσουμε τὴν ζοφότερες πὺ σφραγίζονται τὴν ζωὴ ἀπὸ πάνω μας, θὰ εἶχαμε μὴν ἀνάσταση ὄχι βέβαια σὰν κι αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ μας, ἀλλὰ σὰν κι αὐτὴ τοῦ Λαζάρου. **Γ.Σ.Γ.**

μπλήρωση ἴσως τῆς δικῆς μας καρποφορίας, εὐχαριστία τὸ ἴδιο κι ἱκεσία, γιὰ νὰ μὴν κακοπάθουμε ἐμεῖς τίποτε περισσότερο πέρα ἀπ' τοὺς ἀναγκαίους κόπους κι ἱερούς πόνους γιὰ τὴν ἐντολὴ σου, μὲ τοὺς ὁποῖους ζήσαμε μέχρι τώρα. Κι ἄς σταματήσεις τὴν ἐναντίον μας τυραννία τοῦ σώματος (βλέπεις. Κύριε, πόσο μεγάλη εἶναι καὶ πόσο μᾶς λυγίζει), ἢ τὴν κρίση σου, ἂν θέλαμε νὰ καθαρισθοῦμε ἀπὸ σένα. Ἄν δὲ τερματίσουμε ἄξια μὲ τὸν πόθο μας καὶ γίνουμε δεκτοὶ στὶς οὐράνιες σκηνές, ἀμέσως κι ἐδῶ θὰ σοῦ προσφέρουμε θυσίες δεκτὲς στὸ ἅγιό σου θυσιαστήριο. Πατέρα καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα ἅγιο. Γιατὶ σὲ σένα ἀρμόζει κάθε δόξα, τιμὴ καὶ ἐξουσία στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ στην Παναγία μας

(ἀγνωστῆς ἀναγνώστριας τοῦ «Ἀγ. Ἐλευθερίου»)

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ω, Παναγία μου Δέσποινα,
εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς
βοήθη με κι ἐμένα!

Βοήθησε με, Παναγία,
Γλυκιά μου Παναγία
γιατὶ ἡ ζωὴ εἶναι θάλασσα,
μεγάλῃ τρικυμῖα!

Και ναυαγὸς εὐρίσκομαι
μέσα στη βιοπάλη,
στη χάρη Σου στηρίζομαι,
Παρθένα, τῇ μεγάλῃ!

Και σαν Μητέρα εὐσπλαχνικὴ
ελπίζω νὰ μὴ σῶσεις
κι ἀπὸ ορατοὺς κι ἀόρατους
εχθροὺς νὰ μὴ γλιτώσεις!

Στὴ σκέπη τῶν πτερύγων Σου
σκέπασε, Παναγία μου,
ὅλου τοῦ κόσμου τὰ παιδιὰ
κι ὕστερα τὰ δικά μου!

Και φώτισέ τα, Παναγία,
Χριστὸ ν' ἀκολουθήσουν
καὶ στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς
μὲ πίστη νὰ βαδίσουν!

Τὴν πίστη, τὴν πραότητα
νὰ μὴν τὴν ἀμελήσουν,
καθὼς καὶ τὴν εγκράτεια
μὴν τὴν καταπατήσουν!

Ναι, Παναγία μου Δέσποινα,
λυπήσου κι εὐσπλαχνίσου
καὶ ἀφεση ἀμαρτιῶν
ζήτησε ἀπ' τὸ Παιδί Σου!

Νὰ συγχωρήσει πταίσματα
καὶ τ' ἀμαρτήματά μας,
νὰ οδηγήσει στὸ καλὸ
κι ἐμᾶς καὶ τὰ παιδιὰ μας!

Ἀμήν!